

ograniczyła od dnia 1 stycznia 1997 r. zakres stosowania odstępstwa, które istniało w dniu 1 stycznia 1991 r. w odniesieniu do obniżonej stawki podatku VAT i wyraźnie wykluczyła możliwość zastosowania takiej obniżonej stawki do dochodów ze sprzedaży biletów na premiery „pozwalających wyłącznie na udział w koncertach odbywających się w obiektach, w których możliwa jest konsumpcja podczas spektaklu”. Rozszerzając zakres stosowania odstępstwa od dyrektywy, Republika Francuska naruszyła zatem jej cele.

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Santa Maria Capua Vetere (Włochy) w dniu 7 marca 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Yeboahowi Kwadwie

(Sprawa C-120/11)

(2011/C 145/23)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Yeboah Kwadwo

Pytanie prejudycjalne

Czy, w świetle zasad lojalnej współpracy, skuteczności dyrektyw, proporcjonalności i skuteczności środków przymusu mających na celu wykonanie powrotu nielegalnie przebywającego cudzoziemca, artykuły 2, 15 i 16 dyrektywy 2008/115/WE (¹) przeciwstawiają się możliwości objęcia sankcją karną i ukarania — karą dochodzącą do czterech lat, w przypadku niezastosowania się do pierwszego nakazu wydalenia oraz do 5 lat w przypadku naruszenia kolejnych nakazów wydanych przez Questore —nielegalnie przebywającego na terytorium kraju cudzoziemca, który jedynie nie zastosował się do decyzji w sprawie usunięcia z terytorium państwa i do nakazu wydalenia wydanych przez organ administracji?

(¹) Dz.U. L 348, s. 98.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto oikeus (Finlandia) w dniu 9 marca 2011 r. — A Oy

(Sprawa C-123/11)

(2011/C 145/24)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Wnosząca odwołanie: A Oy

Druga strona postępowania: Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö, Valtiovarainministeriö

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że spółka przejmująca w ramach jej opodatkowania może odliczyć straty pochodzące z działalności połączonej z nią spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, która odbywała się na terytorium tego innego państwa przed dokonaniem połączenia, jeżeli spółka przejmująca nie utrzymuje w państwie siedziby spółki, która została połączona z żadnego zakładu pracy i zgodnie z przepisami krajowymi może tylko wtedy dokonać odliczenia strat poniesionych przez spółkę, która została połączona, jeżeli spółka ta jest rezydentem albo straty związane są ze znajdującym się w tym państwie zakładem pracy?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: czy art. 49 i 54 TFUE mają znaczenie dla kwestii czy wysokość straty, która może zostać odliczona podlega ustaleniu w oparciu o przepisy podatkowe państwa siedziby spółki przejmującej czy też za straty, które mogą zostać odliczone należy uważać straty ustalone w państwie siedziby spółki, która została połączona w oparciu o przepisy tego państwa?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad — Varna (Bułgaria) w dniu 14 marca 2011 r. — „Provadiinvest” OOD przeciwko Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”

(Sprawa C-129/11)

(2011/C 145/25)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen sad — Varna.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: „Provadiinvest” OOD

Strona pozwana: Direktor na Direksia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 80 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. ⁽¹⁾ w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą 2006/112”) należy interpretować w ten sposób, że w przypadku dostaw między osobami powiązаныmi, gdy świadczenie wzajemne jest niższe od wartości wolnorynkowej, podstawę opodatkowania stanowi wartość rynkowa czynności tylko wtedy, gdy dostawca lub nabywca nie ma prawa do odliczenia w całości podatku, który przypada na zakup lub wytworzenie towarów będących przedmiotem dostawy?
- 2) Czy art. 80 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy dostawca skorzystał z prawa do odliczenia w całości podatku od towarów i usług stanowiących przedmiot późniejszej dostawy między osobami powiązаныmi o wartości niższej od wartości wolnorynkowej, a to prawo do odliczenia nie zostało skorygowane na podstawie art. 173-177 dyrektywy i dostawa nie podlega zwolnieniu na podstawie art. 132, art. 135, art. 136, art. 371, art. 375, art. 376, art. 377, art. 378 ust. 2, art. 379 ust. 2 oraz art. 380-390 dyrektywy, państwo członkowskie nie może ustanowić środków przewidujących,

że podstawą opodatkowania jest wyłącznie wartość wolnorynkowa?

- 3) Czy art. 80 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy nabywca skorzystał z prawa do odliczenia w całości podatku od towarów i usług stanowiących przedmiot późniejszej dostawy między osobami powiązаныmi o wartości niższej od wartości wolnorynkowej, a to prawo do odliczenia nie zostało skorygowane na podstawie art. 173-177 dyrektywy, państwo członkowskie nie może ustanowić środków przewidujących, że podstawą opodatkowania jest wyłącznie wartość wolnorynkowa?
- 4) Czy w art. 80 ust. 1 dyrektywy 2006/112 są wyczerpująco wymienione przypadki, które określają przesłanki, w razie wystąpienia których państwo członkowskie może przyjąć środki, na podstawie których podstawę opodatkowania przy dostawach stanowi wartość wolnorynkowa czynności?
- 5) Czy krajowy przepis prawny taki jak w art. 27 ust. 3 pkt 1 Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (ustawy o podatku VAT) jest dopuszczalny w innych okolicznościach niż wymienione w art. 80 ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2006/112?
- 6) Czy w przypadku takim jak niniejszy przepis art. 80 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112 ma bezpośrednią skuteczność i sąd krajowy może go bezpośrednio stosować?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.